

L'aversió al canvi i la lentitud en adoptar noves tecnologies renovables

Jorge Andrey, especialista en temes energètics des de la perspectiva jurídica, proposa una explicació que ens ajudi a entendre la lentitud per fer la transició energètica a Catalunya

[centrareport]

L'**aversió al canvi** ens pot servir per entendre la **lentitud per adoptar noves tecnologies renovables** i estratègies comunitàries? Avui intentem respondre a aquesta pregunta i ho fem en base al capítol del passat 10 de gener emès a *Lo Pedrís* de **Ràdio Tremp**. Un programa per parlar d'energia de forma clara i entenedora i que podeu recuperar en aquest enllaç o sota aquestes línies.

Parlem de l'aversió al canvi amb en **Jorge Andrey**, soci del despatx d'advocats **Schlaich Dauss** de Barcelona i especialista en temes energètics des de la perspectiva jurídica. Andrey proposa una explicació que ens ajudi a entendre la lentitud per fer la **transició energètica a Catalunya**.

Per **canviar les coses** hem d'afrontar altres maneres d'actuar però, tot i saber que ho hem de fer, ens costa, tant a nivell individual com col·lectiu. O no canviem, o ho fem de forma molt lenta. El cert és que hi ha una diferència temporal entre saber que hem d'actuar i el moment en què ens hi posem.

Som conscients de que **hem arribat als límits del creixement**, degut a l'evidència que els materials de la Terra són finits, que ens porta al **final d'una època d'abundància a preus assequibles** per a la majoria de la població, amb estratègies de desenvolupament basades en el creixement continu.

Tindrem èxit en canviar les coses? Serem capaços de **canviar els nostres hàbits** d'una forma clara, contundent i decidida o, ans al contrari, serà un procés lent que quedarà camuflat per altres forces i tendències socials?

Com ho hem de fer per canviar d'hàbits? Com ho farem per **actuar** i agafar més el tren i menjar menys carn, entre altres estratègies conegudes? No ens surt de forma natural. És més fàcil fer alguna cosa que deixar de fer-la? Deixar de fer allò que és habitual i que ens té acostumats **requereix esforç i constància** per tal que tingui impacte.

En Jorge Andrey, que va sovint al **Regne Unit** doncs és el país de la seva dona, ens explica el seu **viatge en tren**, fet amb la voluntat de ser més sostenible. Tot són inconvenients materials. El viatge és més car i has de dedicar molt més temps a fer el mateix trajecte. Tot i això, hi ha avantatges immaterials, com ara que pots gaudir del viatge i del paisatge i, en el seu cas, estar amb la seva dona i jugar amb la seva filla.

Andrey va fer una ponència al darrer **Congrés Nacional de Medi Ambient** del mes de novembre del 2022, enfocat a tècnics d'institucions públiques. La xerrada d'en Jorge es va centrar en l'aversió al risc per part dels **secretaris municipals**, aquells que assumeixen la responsabilitat de que les decisions i accions que fan els ajuntaments siguin conforme a la Llei.

En ocasions hi ha **projectes interessants** que el secretari no veu clar i **es bloquegen** per una actitud relacionada amb el "no m'atreveixo". Els secretaris han de complir el principi de legalitat, que no diu que no es pugui fer alguna cosa pel sol fet de que no s'hagi fet abans. El principi de legalitat també és **ser valent** i explorar **solucions factibles** per treballar a favor de la transició verda.

Finalment, en Jorge ens proposa **deixar-nos guiar pels joves**, que són els que han interioritzat el problema i la solució a la crisi climàtica.

Santi Martínez Farrero

President de la cooperativa Energia del Pallars Jussà[ficentrareport]
[sensepubli][nointext][noautor]

AMB EL SUPORT DE: